

ממנו, כל אחד לפי מנינו. ואני בבאי מפדן מתה עלי רחל בדרך וגו'. רבי אבא פתח, (ירמיה לא) כה אמר ה' קול ברמה נשמע וגו'. מה כתוב אחריו? כה אמר ה' מנעי קולך מפכי ועיניך מדמעה פי יש שִׁכַר לַפְּעֻלְתֶּךָ וגו' וְשָׁבוּ בָנִים לְגִבּוּלָם. לא אמר וישובו, אלא וְשָׁבוּ, כָּכֹר שָׁבוּ.

בא ראה, אמר רבי אלעזר, בפשעה שיהיה דין על הקר, תתעטר הגבירה על הקר, והיא סבורה שבניהם אוכדים בדין, וסוד - (ישעיה נד) רני עקרה לא ילדה פצחי רנה וצחלי וגו'. למדנו, רבים יהיו בני הכסא משלה, זהו שכתוב כי רבים בני שוממה מבני בעולה. תשוב הגבירה לבעלה, (זכריה יד) ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד. מקדם לכן תאמר הגבירה לקדוש-ברוך-הוא, איפה הבנים שלי? הוא יאמר לה, הם בדין. היא תחשב שהם אוכדים בדין, ובוכה על הדין של בניה, כי הרי הרבה יש לה לקחת ממני בשלהם, שהיתה עמם, והרי שבו מארץ אויב.

וכי לא היה יודע שאמו מתה? שם היה עמה פד מתה. אלא יאמר ישראל העליון, כשכתב גאלת ישראל, תתעורר הגבירה, ותתעורר פנסת ישראל ותערך קרב עם העמים, וימותו מהם, ויתקרבו כמעט לבא ארצה. יאמר לה הקדוש ברוך הוא, כשהיא בוכה: אל תפחד, יש שִׁכַר לַבָּנִים שָׁמְתוּ עַל שְׁמִי, הַאֲחֵרִים הָרִי שָׁבוּ, אֵלֶּי יָשׁוּבוּ לַתְּחִיַת הַמֵּתִים.

מתה עלי רחל, מתה על יחוד שמו של הקדוש ברוך הוא. ולכן נאמר בעוד כפרת ארץ לבא, שמתו על יחוד שמו של הקדוש

וגוברין מנהון, כל חדא לפום מנייניה. ואני בבאי מפדן מתה עלי רחל בדרך וגו', רבי אבא פתח, (ירמיה לא) כה אמר ה' קול ברמה נשמע וגו', מה כתיב בתריה, כה אמר ה' מנעי קולך מפכי ועיניך מדמעה כי יש שִׁכַר לַפְּעֻלְתֶּךָ וגו' וְשָׁבוּ בָנִים לְגִבּוּלָם, לא אמר וישובו, אלא וְשָׁבוּ, כָּכֹר שָׁבוּ.

הא חזי, אמר רבי אלעזר, בשעתא דיהא דינא על טורא, תתעטר מטרוניתא על טורא, והיא סברת דבניהון אבדין בדינא, ורזא (ישעיה נד) רני עקרה לא ילדה פצחי רנה וצחלי וגו'. תנא, סגין יהון בני כרסייא מן ידיה. הדא הוא דכתיב, פי רבים בני שוממה מבני בעולה, תיתוב מטרוניתא לבעלה, (זכריה יד) ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד.

מן קדמת דנא, תימא מטרוניתא לקדשא בריך הוא, בנניא דילי אן. יימא לה, בדינא. היא תספר דאבדין בדינא, ובכה על דינא לבניא דידיה, פי ארי סגי אית לה למיסב מני בדלהון, דהות עמהון, והא תבו מארעא דשנאה.

וכי לא הוה ידע יוסף דמתה אמיה, תמן הוה עמה פד מתה. אלא יאמר ישראל עלאה, פד גיתי מפורקניהון דישראל, תתער מטרוניתא, ותתער פנסת ישראל, ותגח קרבא עם עממין, וימותון מנהון, ויתקרבו בזעיר למיתי ארעא. יימר לה קדשא בריך הוא, פד היא בכה. לא תדחלי, אגרא להון בנניא דמיתן על שמי, אחרנין הא תבו, אינון יתובון לחיי מיתניא.

מתה עלי רחל, מתה על ייחוד שמה קודשא בריך הוא, ועל דא אתמר בעוד כפרת ארץ לבא, דמיתו על ייחוד שמה